

Arrest

nr. 319 962 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2024, dag waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 4 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 24 mei 2021 en heeft een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend op 26 mei 2021.

Op 13 augustus 2021 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken de afstand van verzoekers verzoek om internationale bescherming vast omwille van een vrijwillige terugkeer naar zijn land van herkomst.

1.2. Verzoeker keert vervolgens zijn verklaringen terug naar België op 21 november 2023 en dient een tweede verzoek om internationale bescherming in op dezelfde dag.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 november 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 28 februari 2024.

1.4. Op 4 maart 2024 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek van verzoeker kennelijk ongegrond. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. U bent afkomstig uit Doberdol, Kosovo. In mei 2021 verliet u Kosovo omdat u schulden had en hierdoor in de problemen was geraakt. U reisde naar België waar u hoopte onderdak te vinden tot u het geld bij elkaar kon krijgen. U diende op 26 mei 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 13 augustus 2021 stelde de Dienst Vreemdelingenzaken de afstand van uw verzoek vast. Tijdens uw verblijf in België kreeg u hartproblemen waarvoor u twee maanden in verschillende ziekenhuizen werd opgenomen. Nadat u van uw broer vernam dat uw moeder ernstig ziek was, keerde u in december 2021 vrijwillig terug naar Kosovo, waar u opnieuw in Doberdol ging wonen. Uw moeder overleed op 21 december 2021. Uw broer betaalde nadien uw schulden af. U bleef in Doberdol wonen. De medicatie die u nodig heeft voor uw hartproblemen zijn echter niet verkrijgbaar in Kosovo. U kon via een vriend medicatie uit Turkije regelen. Op 14 november 2023 verliet u Kosovo en reisde u over land opnieuw naar België. U verzocht op 21 november 2023 een tweede maal om internationale bescherming. U vreest in Kosovo niet de nodige medische behandeling te kunnen krijgen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en een kopie van enkele medische documenten van uw behandeling in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u hartproblemen heeft, waardoor u moeilijk fysieke inspanningen kan doen (Beoordeling BPN, afgenomen op 27.11.2023). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen in een gehoorlokaal dichtbij de lift. Daarnaast werd u er op gewezen dat u ten allentijde een pauze kon vragen als u daar nood aan had. Na het persoonlijk onderhoud werd er een taxi gecontacteerd om u terug naar uw woonplaats te brengen (NPO p. 2,7).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde uitdrukkelijk dat u enkel omwille van uw medische problemen niet kan terugkeren naar Kosovo. U had geen problemen met de Kosovaarse autoriteiten noch met uw medeburgers, en geen andere problemen van algemene aard (NPO p. 5; Vragenlijst, vraag 3.7, afgenomen op 27.11.2013).

De door u aangehaalde medische problemen, die u staafde met medische documenten, en het feit dat u in België hiervoor wel en in Kosovo niet de nodige medicatie kan verkrijgen (NPO p. 5-6), houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Hier kan aan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot de beschikbare gezondheidszorg in Kosovo en dat u financieel werd bijgestaan door uw broer en enkele neven (NPO p. 4, 6). Voor de beoordeling van medische elementen kan u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit en medische problemen staan niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die

internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van artikelen 48/4 en 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). In de uiteenzetting van het middel voert verzoeker tevens een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker benadrukt dat hij omwille van zijn ziekte het slachtoffer zal worden van de slechte voorzieningen in Kosovo en zo dreigt terecht te komen in een mensonwaardige situatie die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Hij citeert hiertoe uit zijn verklaringen en besluit dat hem aldus wel degelijk de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift geen bijkomende stavingstukken.

Op 28 oktober 2024 brengt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota ter kennis met bijkomende informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat verzoeker sinds 10 oktober 2024 wordt vastgehouden onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. In de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u hartproblemen heeft, waardoor u moeilijk fysieke inspanningen kan doen (Beoordeling BPN, afgenomen op 27.11.2023). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen in een gehoorlokaal dichtbij de lift. Daarnaast werd u er op gewezen dat u ten allentijde een pauze kon vragen als u daar nood aan had. Na het persoonlijk onderhoud werd er een taxi gecontacteerd om u terug naar uw woonplaats te brengen (NPO p. 2,7).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde vaststellingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.3. Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 4 maart 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de

algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.3.4. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest verzoeker in een onmenselijke situatie terecht te komen omwille van zijn gezondheidstoestand en het gebrek aan adequate medische behandeling in Kosovo.

3.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Blijkens de bestreden beslissing:

(i) stelt verzoeker uitdrukkelijk dat hij enkel omwille van zijn medische problemen niet kan terugkeren naar Kosovo, hij geen problemen heeft gekend met de Kosovaarse autoriteiten, noch met zijn medeburgers en geen andere problemen van algemene aard;

(ii) houden de door verzoeker aangehaalde medische problemen, gestaafd met medische documenten, en het feit dat hij in België hiervoor wel en in Kosovo niet de nodige medicatie kan verkrijgen, geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; uit verzoekers verklaring blijkt bovendien dat hij wel degelijk toegang had tot de beschikbare gezondheidszorg in Kosovo en dat hij financieel werd bijgestaan door zijn broer en enkele neven;

(iii) doen de documenten die verzoeker voorlegt geen afbreuk aan de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming.

Deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft. Hij komt in voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat niet als een dienstig verweer kan worden beschouwd en waarmee hij dan ook niet de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht kan plaatsen.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift nog opnieuw dat hij geen toegang heeft tot de nodige medische behandeling in Kosovo. De Raad merkt in dit verband met betrekking tot medische problemen op dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat eventuele schade als gevolg van algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst op zich niet vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet of onder artikel 48/3 van dezelfde wet (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, een risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te verlenen.

Verzoeker voert niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Kosovaarse autoriteiten hem op intentionele wijze de nodige passende medische zorgen, medicatie of begeleiding zullen ontfangen, temeer hij in het land van herkomst werd opgevolgd zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing. In zoverre aangenomen kan worden dat er een kwaliteitsverschil mogelijk is tussen de gezondheidszorg in België en Kosovo, houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4. De Raad wijst erop dat verzoeker voor een beoordeling van voormelde medische problemen een

beroep moeten doen op de daarvoor voorziene procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift het motief ongemoeid laat dat de overige (niet-medische) documenten die hij voorlegt louter zijn nationaliteit en identiteit bevestigen, die niet worden betwist. Het motief dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft aldus onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.8. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Kosovo een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.9. Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde schending van artikel 3 van het EVRM, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De bestreden beslissing houdt bovendien op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

3.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.12. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een kennelijk ongegrond verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET